

Zmešnjava.

Ura bije, godba svira,
sraka vratca že odpira,
k pavu šla bi v goste rada,
pa jo moti kozja brada.
Petelinček brez kokoši
hodi v čisto novi noši:
mesto repa nosi zvonec,

mesto rože — počen lonec.
Krava gre po dveli na pašo,
mačka pije vrelo kašo;
koza gre kosit otavo,
ovca pije črno kavo. —
Kdor verjame, naj zbeži,
da april ga ne dobi!

Ivan Albreht.

V Indijo.

Vija, vaja,
ena, dve,
kdor ostaja,
naj pove!

Vija, vaja,
dober glas,
kar ne raja,
ni za nas!

Konja bomo osedlali,
v Indijo se odpeljali,
voz lesen in usnjat bič,
vse ostalo ni za nič.

Tri goré in tri vodé,
konj po ravni cesti gre,
ravna cesta sredi hiše,
skozi okna veter piše.

Konj, konjiček ihaha,
vija, vaja, dva in dva!
Tu je stena, kraj sveta,
pod klopjô pa Indija.

Vija, vaja,
pisan raj,
kdor nagaja,
gre nazaj!

Ivan Albreht.